

РЕШЕНИЕ

№ 4610

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1487** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение 2 –ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от процесуалния представител на Председателя на Комисията по регулиране на съобщенията против решение от 10.12.2012г. на Софийски районен съд,НО, 105-ти състав, постановено по НАХД № 16289/2012г. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 0321/10.11.2011г. на Председателя на КРС, с което за нарушение на чл.18, ал.2 от Наредба N 6 от 20.11.2003г. за изискванията за пощенска сигурност/ Наредба N 6/ и на осн.чл.83, ал.1 вр. с чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл.106 вр с чл.105в от Закона за пощенските услуги, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 700лв.

Касаторът твърди, че при постановяване на съдебния акт неправилно е тълкувана и приложена нормата на чл. 34 от ЗАНН – касационно отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. В тази връзка посочва, че единственият срок, който е следвало да се съблюдава от административно-наказващия орган е този 3-месечния срок за съставяне на АУАН. Предвид факта, че нарушението е отрито при извършена проверка на 16.02.2011г. и АУАН е съставен на 12.05.2011г.,то този срок е спазен и НП е издадено при спазване на предвидения в чл.34, ал.1 преклузивен срок. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго по съществото на спора, с което да се потвърди наказателното постановление.

В с.з., касаторът не изпраща представител.

Ответникът – [фирма] също не изпраща представител. Депозирано е писмено становище, в което са изложени подробни доводи за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира, че е неоснователна поради следното:

С атакуваното пред СРС наказателно постановление № 0321/10.11.2011г. на Председателя на КРС е ангажирана административнонаказателната отговорност на [фирма] за нарушение на чл.105в от ЗПУ вр. с чл.18, ал.2 от Наредба N 6, за това, че дружеството не е уведомило писмено компетентните органи на МВР, в 15-дневен срок от издаването на индивидуална лицензия или удостоверение за регистрация, за започване на процедура по съгласуване на изискванията за необходимите технически устройства и софтуеър. [фирма] е имало издадено удостоверение за регистрация N 0108/07.02.2008г., преиздадено под N 0051/ 03.11.2009г. Следователно 15-дневният срок за регистрация е започнал да тече на 08.02.2008г.

При така установената фактическа обстановка, правилни са изводите на СРС, че с изтичането на този срок следва да се приеме, че е възникнало основание за образуване на административно-наказателно производство.

Решението е постановено при правилно тълкуване и прилагане на нормата на чл. 34 от ЗАНН.

Независимо от факта, че нарушението е открито при извършена проверка на 16.02.2011г., предвид обстоятелството, че актът е съставен на 12.05.2011г., правилно съдът е приел, че са изтекли предвидените в чл.34, ал.1 от ЗАНН срокове, което от своя страна е пречка за образуване на административно-наказателна отговорност. Съгласно цитираната разпоредба, не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на административно нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, както безспорно е в конкретния случай.

Нормата предвижда два срока за съставяне на АУАН. Първият от тях – 3-месечен започва да тече от момента, в който органът, който е овластен от закона да състави акта, е узнал кой е нарушителят /арг. от т.2 от мотивите на ТР № 48/28.12.1981г. на ОСНК по т.д. № 48/1981г./ и вторият е едногодишен, който започва да тече от момента на извършване на нарушението.

И доколкото моментът на откриване на нарушителя е фактически въпрос, който подлежи на изследване във всеки конкретен случай и по отношение конкретното лице, чиято административна отговорност е ангажирана, то изтичането на едногодишния срок от извършване на нарушението е факт, който дори не е спорен по делото.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че процесното нарушение е от категорията на продължаваните. Отговорността на дружеството е

ангажирана за неподадено уведомление в предвидения в закона 15-дневен срок от издаване на удостоверение за регистрация от 07.02.2008г. , а не за това, че изобщо не е подадено такова уведомление.

От друга страна, основателно е възражението на ответника по касация, че и тримесечният срок за съставяне на АУАН, предвиден в чл.34, ал.1 от ЗАНН е бил изтекъл, тъй като нарушението е установено още при първата извършена проверка на 27.01.2011г. и това изрично е посочено в съставения на същата дата констативен протокол, а АУАН е съставен на 12.05.2011г.

Не на последно място, настоящият съдебен състав намира за нужно да отбележи, че към момента на приключване на съдебното следствие пред първостепенния съд-21.11.2012г. абсолютната давност, считано от 21.02.2008г./ когато е изтекъл 15-дневният срок за подаване на уведомлението/ и била изтекла абсолютната давност за наказателно преследване, която е изтекла на 21.02.2011г.

Настоящата касационна инстанция приема, че правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно наказателното производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидено за много по – тежки противообществени прояви, а именно: престъпленията и няма логика за по леки такива – административните нарушения – да бъде изключена. Ако се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило по – лека простъпка – административно нарушение – да бъде поставено в по – тежко положение от лице извършило престъпление.

За изтичане на давността съдът е длъжен да следи служебно, правната последица от което е прекратяване на административно-наказателното производство спрямо ответника и отмяната на наказателното постановление на това правно основание. Разпоредбата на чл.80 ал.1 т.5 НК е материалноправна и за нея са приложими правилата на чл.3 ал.1 и ал.2 ЗАНН- за всяко нарушение се прилага законът, който е бил в сила към момента на неговото извършване, а ако до влизане в сила на НП последват различни нормативни разпоредби се прилага онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. С изменението на разпоредбата на чл.81 ал.3 във вр.чл.80 ал.1 т.5 от НК /ДВ.бр.26/2010г. в сила от 10.04.2010г./ се удължава срока от 2 на 3 години, а оттук и срока за абсолютната давност от 3 години на 4 години и 6 месеца. В този аспект изменението на разпоредбата на чл.80 ал.1 т.5 от НК е неблагоприятно за ответника по касация и не може да се прилага за нарушения, извършени до 10.04.2010г.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция обосновава окончателен правен извод, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав:

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.12.2012г. на Софийски районен съд,НО, 105-ти състав, постановено по НАХД № 16289/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и

протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: